

MÁJ MANÁ½EL, BIGAMISTA

Ášter½, 27 květen 2008

Milé kudlanky, to co napíšu je vlastně banální kliše, ale pro mě je to velmi těžké. Naše manželství trvalo rovných 20 let a nebylo ani špatné ani skvělé. Poměrně pohodlné a spokojené jsme žili. Pak mě se mě manžel rozhodl změnit svůj nudný život se mnou a začal si pomárat s o mnohem mladší kolegyní na pracovišti (je její nadřízený).

Opakovaně mi sdělil, že konečně poznal lásku a uvádil si, že se mnou celé ty roky jen trpěl... Řekl mi toho h jak jsem špatná a jak jsem ho omezovala... Od té doby žije v bigamii, někdy tu svou milenkou i vydává za manželku. Dokonce ji představil své matce. Ta je zatím na mé straně, ale jak dlouho? Pro mě zbyla jen role uklízečky, pečovatelky o děti. O děti má zájem a chce si je brát i na výlety s milenkou. Přestala jsem mu přát, vlastně, prostě, žádné servis te ode mne nemá. Z ložnice se vystěhoval sám, s tím, že ze mě je zhnusen. Odmítá se z bytu vystěhovat, argumentuje tím, že na něj má nárok, že ho zaplatil, stejně, zbývá doplatit hypotéka. Na tu bych ale neměla protože naše příjmy jsou velmi rozdílné, pochopitelně, že v mě neprosperují. Pro mě by byl rozvod finančně zničející by nás čekaly obrovské tahanice o děti (o to nejmladší). On ale podat žádost o rozvod stejně nechce. Že mě asi odsoudíte, že jsem neodešla, ale nemám kam. Samostatné bydlení finančně neutáhnu. Vlastně jsem v ekonomické závislosti a s tím nedokážu nic udělat. Zároveň je to však psychicky nezvládnutelné, momentálně beru antidepresiva. Všem vám díky za nápady, za rady. Eva